

SZCZEGÓŁOWY OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA

Przedstawienie postaci Antoina Cierplikowskiego w sposób niestandardowy, nowoczesny. Jego barwna biografia i zaskakujące historie sprawiają, że odbiorca może go poczuć. Może obcować z nim w pokojach – symbolach – Antoin'a. Przestrzeniach, które sam tworzył i które tworzyły Jego. Technologia i nowoczesne rozwiązania mają pomóc ukazać niepowtarzalność i koloryt Antoin'a oraz miasto, w którym się urodził.

Wejście

Wchodzimy do wirtualnego świata. Jesteśmy w przestrzeni, jakby zawieszeni, przed nami drzwi w ze złotą klamką. Otwieramy ją. Idziemy przez długi korytarz. Jest dosyć ciemno, wrażenie duszności, zatęchłości. Wokół nas czarno białe zdjęcia na całą ścianę - kobiety w kapeluszach, korytarz ustawionych póz, ufryzowane kobiety w ciasnych gorsetach. Stare ryciny/pocztówki/zdjęcia Sieradza i Łodzi. Wszystkiemu towarzyszą niepokojące dźwięki np. przebiegające karaluchy. Odgłos rozjechanej kałuży, odgłosy uliczne, ktoś się śpieszy potrąca drugą osobę - mówi przepraszam.

Pokój numer 1

ANTOINE WIZJONER

Wchodzimy do jasnej, ogromnej przestrzeni. Nad nami lewituje złoty napis - imię - Antoine. Pojawiają się dźwięki salonu fryzjerskiego. Wielka, wysoka przestrzeń przypominająca walec z małymi przesmykami światła - teleportacja do innych pokojów / przestrzeni. Słyszymy ściszone głosy kobiet w języku francuskim / dźwięk nożyczek / odkładanej filiżanki kawy - w tle francuska piosenka. Pojawia się głos lektora (nagranie tekstu lektorskiego połączone z archiwalnymi wypowiedziami A.Cierplikowskiego). Następnie przechodzi się przez literę O wielkiego napisu ANTOINE. Napis znika a kolor pomieszczenia zmienia się – pojawia się kolorowe oświetlenie wydobywające skrytki, zakamarki i wnęki. Lektor mówi o możliwości podejścia i odkrycia każdej ze skrytek po czym zaleca przemieszczanie się do portali według numeracji na podłodze. We wspomnianych kolorowych wnękach pokazują się: „Fryzura na chłopczycę” - Ève Lavallière - jej historia, Wodospad - layer wodny - symbol wprowadzonej przez Antoine'a higieny, mycia włosów, Wielka męska ręka (najlepiej prawa, odwzorowana ręka Antoin'a), która dotyka wyrastającej i kobiecej głowy (pomalowane paznokcie) - dotknięcie głowy przez fryzjera (stworzenie nowej kobiety). Prywatne SPA - zdjęcia z salonów Antoine'a z całego świata.

NAGLE PRZEZ PRZESTRZEŃ BIEGNIE niebieski chart rosyjski - historia lektora o pierwszej płukance do włosów.

- „Psiknięcie” z prawej strony - pojawia się efekt mgiełki wodnej, którą wypełnia się wnęka - pierwszy lakier do włosów.
- Franczyza na całym świecie (pojawiają się nazwy miast/krajów, w którym były jego salony) wyrasta glob ziemski, który ma pinezki w miejscach franczyzy Antoine'a podane są miasta. Można go obracać.
- Z wnęki wyrasta wielka szminka/kosmetyki/plakaty reklamowe - to własna marka kosmetyków Antoine'a, Rue Cambon - opowieść o 17 milionach.

Pokój numer 2

KOBIETY ANTOINA

Następuje teleportacja, przejście do pokoju nr 2, który zbudowany jest na planie koła. Okrągła przestrzeń, na środku której stoi rzeźba Wenus Botticellego. Jej włosy spływają aż na podłogę. Ściany pomieszczenia w kształcie przypominają falujące włosy. Słychać głos lektor: „Włosy Wenus prześladowały mnie...”. Dokoła rzeźby zwieszone płachty zdjęć kobiet, które były ważnym punktem życia Antoine'a - poczynając od jego matki (kierunek zwiedzania). Przynajmniej 15 fotografii kobiet – w tym matki A. Cierplikowskiego.

Pokój nr 3

WIELKA SZTUKA

Następuje teleportacja, przejście do pokoju nr 3, które urządzone jest w stylu Art Deco. Przerysowane, surrealistyczne, kolorowe i przytulne wnętrza, sprawiające wrażenie niczym z obrazu Dalego. W punkcie centralnym znajdują się organy kościelne z których dobiega dźwięk. Można do nich podejść a naciskane klawisze wyzwalaają projekcję na ścianach. Przejście przez otwór w ścianie powoduje wejście do pustej przestrzeni, która staje się przestrzenią projekcyjną do prezentacji świata z obrazów Sary Lipskiej. Elementy, które należy umieścić w pokoju: organy kościelne Antoine'a, ufryzowane głowy na postumentach jak rzeźby, obrazy , wśród nich obrazy Sary Lipskiej (Niebieski Budda i Dwie twarze), suknię z Homarem (VOGUE), Rzeźby X. Dunikowskiego.

Pokój nr 4

MULTIMEDIA Inni o Antoine.

Następuje teleportacja, przejście do pokoju nr 4, w przestrzeni którego znajduje się instalacja przypominająca twarz Antoine. Podchodząc bliżej widać, że twarz ta składa się z wielu małych elementów. Każdy element to jedno wspomnienie o fryzjerze. Wspomnienia jego uczniów, kolegów, krótkie filmy, nagrania audio. Widz dotyka poszczególnych elementów, które wyświetlają projekcję, nagranie, informację tekstową. Pojawia się wątek patriotyczny w tym pomoc dla wdów i sierot.

Pokój nr 5

OGRÓD

Następuje przejście do pokoju nr 5 w którym rosną wielkie lilie, wyglądające jak drzewa niczym wysoki las. Na jednej ze ścian znajduje się duże zdjęcie Antoine. Na ścianach tapeta wydająca się kontynuacją zdjęcia (tło i kwiaty w podobnej kolorystyce). W pokoju znajduje się ławka z grabiami Antoine'a. Kiedy podchodzi się bliżej z podłogi wyrasta jego prawa dłoń z bransoletką Memento Mori a dookoła rozsypane są pieniądze. W tle słychać odgłosy parku, polskie rozmowy, dzwonek roweru, dźwięk dzwonów kościelnych, witających się ludzi. Resztę dopowiada lektor. Idąc dalej słońce powoli zachodzi. Ogród robi się coraz bardziej tajemniczy. Dzień się kończy. Lektor informuje, że jest to ostatnie wspomnienie. Żegna zwiedzającego z optymistycznym akcentem. Istotne jest aby w pokoju pokazać zdjęcia Antoine'a w ogrodzie, dłoń z bransoletą Memento Mori, pieniądze rozrzucone na podłodze oraz ławkę i grabie.